

De^a origine et statu urbis Faventiae. 1)

CAP. XIII.

[a]

CAP. XI.

de Destructione Castri Basilaci [A].

CAP. XIV.

[b] lavantes vulnerare atque occidere non formidabant. Locum, qui dicitur Curtis, in odio Faventinorum [c] destruxerunt, preces et minas comitissae Mathildae, cujus praefatus erat locus [d], vilipendentes. Sub anno dominicae incarnationis MLXX, adjutorio praefatae [e] comitissae, Faventini super nominatum [f] castrum habuerunt triumphum. Castrum cum muris et turribus funditus destruxerunt. Totus igitur populus fere venit Faventiam, et majores similiter. Hanc autem victoriam non sibi sed Domino ascripserunt Faventini, et praedictae comitissae, quae non modicum timebatur.

[a] Totum hoc caput, quod viginti lineis constabat, ita evanuit, maculisque scatet, ut nullo modo legi possit. Quamobrem a Cl. Mittarellio, licet veterum characterum peritissimo, in exemplo ab ipso descripto totum omittitur. Omissum quoque fuit a Codicis Viaranei scriptore, nec non a Gregorio Zucculo, qui ante nos codicem prae oculis habuere. Hinc patet antiquissimo vitio corruptum fuisse, neque quid in hoc capite contineretur, ab ullo unquam memoriae proditum. Dolendum profecto de hac depravatione eodiceis est; sed magis adhuc esset dolendum, nisi jam capite I, quid de Faventiae origine statuque sentiret Tolosanus, edoceremur. An de industria hoc caput fuit deletum? Magnanius et alii scripserunt Tolosanum in progressu suae historiae confessum fuisse falsa et commentitia quae superius de Faventiae origine tradiderat. Num hoc in capite reperiebatur confessio ista? — [b] Mutilum est hoc quoque caput, quia sex primae lineae oblitteratae omnino sunt. Reliquas habet, utsequuntur, ex recensione Cl. Mitt. In C. V. deest. — [c] in odio Faventinorum. Sic. C. M. — [d] praefatus erat locus. In C. M. praefatus erat locus, et sic saepe praefatus pro praefatus. — [e] adjutorio praefatae. In C. M. aiutorio praefate. — [f] super nominatam. Cl. Mitt. addidit super, ut sensus rite procedat.

[A] Basilaci. Nunc villa ad orientem quatuor hinc milliariis cum dimidio; vulgo Basiaga. In charta Tab. Azz. fit mentio Teoderici et Guidonis germanorum, filiorum Azonis de Basiliaco, quorum concessione datur ad renovandum una Clausura terrae posita in Basiliaco. Item in alia anni MCXCVII Rambaertinus Basiagi, et in quadam donatione anni MCCCXXV fundus Basiliaghi memorantur. Hinc facile intelligitur Basilacum in Basiliacum, vel in Basiliagum, deinde Basigliaghum, et tandem Basiaga transiisse.